

דף ל.

עין משפט א.

אה"ע סימן קעה פעיף ז

ז. שלשה אחים, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, מת נשוי נכרית, וכנס אחד מבעלי אחיות את אשתו, ומת, הראשונה יוצאת משום אחות אשה, והשניה משום צרתה. ואם לא כינסה, בין שעשה מאמר בנכרית, בין שלא עשה בה מאמר, הרי זו חולצת ולא מתייבמת.

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן קעה פעיף א

א. יבמה שאינה ראויה להתייבם בשעת נפילה, משום איסור ערוה, אסורה עולמית, אפילו אם יפקע האיסור. כגון שני אחים שנשואים שתי אחיות, ומת אחד מהם, ונפלה אשתו לפני השני שנשוי אחותה, אפילו אם תמות אשתו אחר כך, שפקע איסור אחות אשה, אפילו הכי אסורה. ואפילו נפלה לפניו פעם אחרת אחרי מות אשתו, כגון שהיה להם אח שלישי שלא היתה ערוה עליו, וכנסה, ומתה אשתו של זה שהיה נשוי אחותה, ומת השלישי שכנסה, וחזר ונפלה לפניו, אסורה לו. לא שנא מתה אשתו קודם שכנס השלישי, לא שנא מתה אחר שכנס, אע"פ שלא היתה אסורה עליו בשעת נפילה אחרונה, אפילו הכי אסורה לו היא וצרתה, כגון שהיה אשה אחרת לאח השלישי, כיון שהיתה אסורה לו בשעת נפילה ראשונה. אבל אם היתה מותרת לו בשעת נפילה, אפי' אם תאסר אחר כך, אם פקע האיסור, חוזרת להיתירה. כיצד, שלשה אחים שנים מהם נשואים שתי אחיות, ומת אחד מהם, ונזקקה אשתו לשלישי שאינו נשוי אחותה, ולא הספיק לכונסה עד שמת האח השני שהיה נשוי האחרת, והרי שתיהן אסורות עליו, מתה האחרונה, חזרה הראשונה להיתרה, כיון שהיתה מותרת בשעת נפילה, אע"פ שנאסרה בינתים. אבל אם מתה הראשונה, לא הותרה האחרונה, כיון שהיתה אסורה בשעת נפילה. וכן אם היו שם עוד אחים, וקדם אחד מהם וחליץ לאחרונה, או שהיתה הראשונה אסורה לאחד מהאחים, ויבם

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

את האחרונה, שהרי מותרת לו, הותרה הראשונה לשאר אחים, שהרי האחרונה שאסרה אותה, חלצה או נתייבמה למותר לה. אבל אם האחרונה אסרה לאחד מהם משום ערוה, הרי הוא מותר ליבם הראשונה, ושאר האחים אסורים בשתייהן, וחולצות ולא מתייבמת.

עין משפט ד.ה.

אה"ע סימן קעה פעיף ח

ח. שלשה אחים, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית, גירש אחד מבעלי אחיות אשתו, ומת נשוי נכרית, וכנסה המגרש, ומת, מותרת לאח הנשאר. אבל אם מת נשוי הנכרית קודם שגירש אחד מבעלי אחיות את אשתו, אפילו אם לא כנס הנכרית ומת, אסרה לאח הנשאר מפני שהיתה צרת ערוה בזיקה, אפילו אם גירש הערוה קודם שמת'. אבל אם כנס בעל האחיות את הנכרית, וגירש הערוה, ומת, לא שנא גירש קודם שכנס הערוה, לא שנא אח"כ, מותרת הנכרית לאח הנשאר.

עין משפט ו.

אה"ע סימן קעה פעיף ז

עיי' לעיל דף ל. עין משפט א

דף ל:

עין משפט א.

אה"ע סימן קעג פעיף ג

ג. יבמה שהיא ספק ערוה על בעלה, או ספק ערוה על היבם, הרי זו חולצת ולא מתייבמת. לפיכך מי שקדש אשה בספק קדושין, ואח"כ מת אחיו שהיה נושא אחותה, ונפלה לו לייבום, שהיא ספק אחות אשתו, הרי זו חולצת ולא מתייבמת, ומוציא את אשתו בגט מספק, ושתייהן אסורות עליו; יבמתו מפני שהיא ספק ערוה; וארוסתו, מפני

י. וה"ה אם היה נשוי נכרית, ויש לו בנים, אסורה לו משום זיקת אשת אחיו שיש לו בנים (הגהות אלפסי פ' ד' אחין).

שהיא ספק קרובת חלוצתו.

עין משפט ב.

אה"ע סימן ל בעיף ה

ה ו. ספק אם קרוב לו או קרוב לה הוי ספק מקודשת.^כ

כ. מלשון השו"ע משמע שאפי' אם העדים עצמם מסופקים למי קרוב, הוי ספק מקודשת. והמרדכי כתב דהספק דוקא בב' כיתי עדים המחולקים אבל בכת אחת המסופקת לא הוי ספק מקודשת, דהעמד אשה בחזקת פנויה. ואם כת אחת נחלקה שאחד אומר קרוב לה והשני אומר קרוב לו הוי ספיקא דרבנן ומקודשת מדרבנן דגזרו בה כ"כ בח"מ. ומ"מ צ"ע אם אין עדי קידושין אחרים גם ספק לא יהיה שהרי אין כאן עדי קידושין שאחד אומר קרוב לו ומדוע יהיה ספק, ואולי איירי שישנם עדי קידושין לחוד ושניים אחרים נחלקו למי היה קרוב, וצ"ע.